

THE FREE INDOLOGICAL COLLECTION

WWW.SANSKRITDOCUMENTS.ORG/TFIC

FAIR USE DECLARATION

This book is sourced from another online repository and provided to you at this site under the TFIC collection. It is provided under commonly held Fair Use guidelines for individual educational or research use. We believe that the book is in the public domain and public dissemination was the intent of the original repository. We applaud and support their work wholeheartedly and only provide this version of this book at this site to make it available to even more readers. We believe that cataloging plays a big part in finding valuable books and try to facilitate that, through our TFIC group efforts. In some cases, the original sources are no longer online or are very hard to access, or marked up in or provided in Indian languages, rather than the more widely used English language. TFIC tries to address these needs too. Our intent is to aid all these repositories and digitization projects and is in no way to undercut them. For more information about our mission and our fair use guidelines, please visit our website.

Note that we provide this book and others because, to the best of our knowledge, they are in the public domain, in our jurisdiction. However, before downloading and using it, you must verify that it is legal for you, in your jurisdiction, to access and use this copy of the book. Please do not download this book in error. We may not be held responsible for any copyright or other legal violations. Placing this notice in the front of every book, serves to both alert you, and to relieve us of any responsibility.

If you are the intellectual property owner of this or any other book in our collection, please email us, if you have any objections to how we present or provide this book here, or to our providing this book at all. We shall work with you immediately.

-The TFIC Team.

३६३८

श्री जैन धर्मायोने हमेशनी
साधारण क्रिया स्तवनावळी.

छपावी प्रसिद्ध करनार,

हान हया आलशाणा.

मथ स्वामीत्वनो हुक्क राख्योछे.

अभद्रावाद

धी अभद्रावाद युनिअन प्रिन्टिंग प्रेस.

संवत् १५४४.—सन् १८८८.

किंमत ३०—१—६

શ્રી જૈનધર્મોજયતી.

પ્રથમે.

૧. સુરજ ઉંયા પેહેલા ઉડવું; ને ઉઠીન ચોવીસે
પ્રભુના નામ હેવા તે નીચે પ્રમાણે.

અપેલાહેથ, અલૃતનાથ, સાલાંધ્રનાથ,
અભિનાંદન, સુમતીનાથ, પદ્મપ્રભુ,
સુપાર્શ્વનાથ, ચર્દ્રપ્રભુ, સુવિંધનાથ,
શિતળનાથ, શ્રેયાંસનાથ, વાસુપૂજ્યસ્વામી.
વિમળનાથ, અનંતનાથ, ધર્મનાથ,
શાંતિનાથ, કુંઘનાથ, અર્દેનાથ, મહીનાથ,
સુનિસુંવૃતસ્વામી, નમીનાથ, નેમીનાથ,
પાર્વતનાથ, અહાવીરસ્વામી,
એ ચોવીસે જીનને ભારી ડેડ કેટયાર વંદણા હોણે.

૨. મંગળીક કાંજે પાર્વતનાથનો સ્તોત્ર કેહેવો.
આણી મન સુદ્ર આસથા, હેવ જુહાર હું સારવ

તા, પાર્વતીનાથ સુજ વંછિત પુર, ચિંતામણ મા-
રી ચિતાચૂર ગાથા. २ કે કેણું કે કેણું નમે, મારે
મંનતો તુહીજ રમે, સદા જુહાડું ઉગતે સૂરઃ
ચિંતાઃ ગાથા. ૨ અણીઅણિ પ્રલું આંખડી, જા-
ણું કમળ તણી પાંખડી, સુખ દીઠે હુઃખ જાયે
હુરઃ ચિંતામણીઃ ગાથા. ૩ વિછદીઅસા વાલેશ્વર
મેલ, વૈરી હુશમન પાણ ડેલ, તું છે મારે હાંજરા
હુજુર; ચિંતામણીઃ ગાથા: ૪ સુજમન લાણી તુ-
મસું પ્રિત, બીજો કોઈ ન આવે ચિત, કર સુજ
તેજ પ્રતાપ પંકુર, ચિંતામણીઃ ગાથા: ૫ એ
સ્તોત્ર મંનમાં જે ધરે, તેના કારજ આજુચિ-
તા સરે, યાંની વ્યાખી હુઃખજાયે હુરઃ ચિંતાઃ ગા-
થા: ૬ ભવો અભ્ય હેળે તુમ પાય શેવ, શ્રી ચિ-
તામણી અરિહંત હેવ: સમય સુંદર કહે સુખ
લરપુર ચિંતામણી. ગાથા: ૭

૪ સુદ્ધ થઈ હાથમાં અક્ષત લેઈ હેરે જખું જખને
નિચે પ્રમાણે બોલવું:

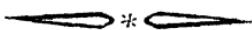
નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ નણવાર નિસીહિ:
એ બોલ વણ જગ્યાપર કેહુવો.

૧ પગથીએ ચડતાં ર ભારણે પેસતાં ઉગલારો
દ્વાપતાં

(३)

२ वासनी पूजा करवी

३ अक्षतनो स्वास्तीक करी त्रिषु अमासखुं देवा,
धन्धामि अमा समेषु वंदिति जवणिजजा-
ये निसीहिआये. भथ्येषु वंदामिः पछी
यथाशक्तीः स्तवना करवी

४ सुगदनी देशना सांलगवा उपासरे जवुः तीहां
युडने वांदवा तेना ऐति निचे प्रभाषुः

धन्धकार मुहुरार्थ मुहुदेवसि ॥ सुभ तप शरीर
निराभाष ॥ सुभ संज्ञ जना निर्वहेष्ठालु ॥
स्वाभी शाता छेलु ॥ भात पाणीनो लालहेलेलु ॥

पछी—गडने वाही ऐसवुं ऐ धडी समायक लेवुं ते
निचे प्रभाषुः

प्रथम ऊचे आसने पुस्तक प्रभुभ मुकीने ॥ आ-
वक शाविका कटासखुं ॥ मुहुपती चवले लेई ॥ शुद्ध-
वस्त्र जन्यापूंलु ॥ कटासखा उपर ऐसी मुहुपती डाखा
हुआथमां मुभ पासे राखी जमेषु हुआथ थापनालु
सन्मुभ राखीन एक नवकार गण्यवो ते निचे प्रभाषु.

नमो अरिहंताखुं, नमो सिद्धाखुं, नमो आयरि-
आखुं, नमो उवद्वायाखुं, नमो लोअे सन्व

(४)

સાહૂણું, એસો પંચ નમુક્કારો, સંવાદોપણા
સણેા, મંગળાણુંચ સંવેસિં, પઠમં હુવઈ મંભલા॥

પછી—પચિંદિઅ કહીએઃ તે નીચે પ્રમાણે.

પંચિંદિઅ સંવરણેા, તહ નવવિહુ, બંલચે-
ર ગુત્તિધરો, ચડિવિહુ કસાયમુક્કો, ઈચ્ચ અડુ-
રસ ગુણેહિં સંજુતો, પંચમહુવ્યયજુતો, પં-
ચવિહુયાર પાલણ સમથ્યો, પંચ સમિએ-
તીણુતો, છતીસ ગુણેા ગરૂમન્ન. ॥

પછી—ખમાસણુ દેહિએ તે નીચે પ્રમાણે॥

ઇચ્છામિ ખમાસમણેા, વાંદિઓ જાવણિ જગત-
એ, નિસીહિઅાએ મથ્થએણ વંદામિ. ॥

પછી—ઇરિયાવહિઅા, તસ્સઉતસી, અજથ ઉસસી-
એણું કહીએ તે નીચે પ્રમાણે. ॥

અથ ઇરિયા વહિયા.

ઇચ્છાકારેણ સાદિસહ લગવન ઇરિયાવહિયા-
પડિકમામિ; ઇચ્છિંઇચ્છામિ પડિકમિતિં.

ઇરિયાવહિયાએ, વિરાહણાએ, ગમણાગમણુ,
પાણકમણે, બીયક્કમણે, હરિયક્કમણે, ઓસા-
ઓત્તિંગ, પણગદગ, મહીમક્કડા, સાંતાણસંક-
મણે, જેમેણુંબા વિરાહિયા, એજિંદિયા, એદ-

(૫)

દિયા, તેધંહિયા, ચક્રરિદિયા, પંચિંહિયા, અ-
રલિણ્યા, વત્તિયા, લેસિયા, સંધાઈયા, સંધ-
હિયા, પરિયાવિયા, કિલામિયા ઉદ્વિયા,
ઠાણાએઠાણું સંકામિયા જગિયાએંબા વવરો-
વિયા, તસ્સમિન્છામિહુકડાંઃ॥

અથ તસઉતીર.

તસ્સઉતીરિકરણ્યેણું, પાથચિન્તાકરણ્યેણું, વિ-
સેલ્ફિકરણ્યેણું, વિસલ્લીકરણ્યેણું, પાવણુંક-
રમાણું, નિંઘાયણ્યુકૃષે, ઠામિકાઉસણાં ॥

અથ. અજથથઉસસિએણું.

અજથથઉસસિએણું, નીસસિએણું, ખાચિ-
એણું, છીએણું, જંભાઈએણું ઉડુકુએણું, વા-
યનિસગેણું ભમલિએ પિત મુદ્ધાએ. સહુ
એહિ અંગ શાચાલેહિ. શાહુમેહિં ખેલસાંચા-
લેહિ, સહુમેહિંદિહું સંચાલેહિં, એવમા-
દીએહિં આગારેહિં, અભાગો અવિરાહિએા,
હુજજમે કાઉસસએા, જવઅરિહુંતાણું ભગ-
થંતાણું, નમુક્કારેણું, નપારેમિતાવકાયં, ઠાણેણું
માણેણું આણેણું, અપાણું વોસિરામિઃ ॥

(૬)

ઉપર કદ્યા તે નાણે સુત્રા કહી એક લોગસસનો
કાઉસસગકરી પારી પ્રગટ લોગસસ કેળવોઃ તે નિં
ંચે પ્રમાણે.

અથ લોગસસ.

લોગસસ ઉજોદ્યગરે, ધર્મતિથ્યરેજિષે,
અરિહુંતેકિતાઈસસ, ચઉવીસંપિડેવળી, ઉસાસ-
મજિઅંચવાંદ, સંભવમલિણંદ્યાંચ સુમર્દ્યા,
પઉમાપહુંસુપાસ, જિણુંચચંદ્પહું વાંદ.
સુનિહિંચપુફ્કદંત, સીઅલસિજજંસ વાસુપુ-
જજંચ, વિમલમણાંતાંજિણાં, ધર્માંસાંતિચ-
વંદામિ, કુંશુંઅરંચમલિલ, વંદેસુનિસુખ્ય
નમિજિણાંચ, વંદામિરિદુનેમિ, પાસંતહ વ-
દ્ધમાણાંચ, એવાં, મચેમલિથુચ્યા વિહુયરયમ-
લા, પહીણુજરમરણા, ચઉવીસંપિજિણુવરો,
તિથ્યરામે પસીયંતુઃ કિચિયવાંદિયમહિયા,
એએલોગસસઉતમાસિદ્ધા, આરૂઝા એલિલા-
લા, સમાલિયરમુતમંદિંતુઃ ચંદેસુનિમભલય-
રા, આઠચ્ચેસુ અહિયાં પયાસયરા, સાગરવ-
રગાલીરા, સિદ્ધાસિદ્ધિંમમદિસંતુઃ॥

પછી—ખમાસમણુદેશી॥ ઈચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવ-
ન, સામાયિક શુહુપત્તી પડિલેહું. ઈચ્છાં.

(૭)

એ કહી શુષ્પતી તથા અંગની પડિ લેહણના
પચાસ બોલ કેવા તે નિયે પ્રમાણે.

બોલ.

શુત્ર અર્થ તત્ત્વ કરી સદ્હું, સમકિત મોહની.
 મીશ મોહની, મિથ્યાત મોહની પરીહરં:
 કામરાંગ, સ્નેહરાંગ, દ્રષ્ટીરાંગ, પરીહરં.
 સુદેવ, સુર્ગજુ, સુધર્મી, આદરં.
 ૧૧ કુદેવ, કુંગર, કુધર્મી, પરીહરં.
 ૧૨ શાન, દર્શાન, ચારિત્ર, આદરં.
 ૧૩ શાન, દર્શાન, ચારિત્ર, વિરાધના પરીહરં.
 ૧૪ મનંગુસ્તિ, વચનંગુસ્તિ, કાયંગુસ્તિ, આદરં.
 ૧૫ મંનડંડ, વચનડંડ, કાયડંડ, પરીહરં.

અંગબોલ.

હાસ્ય, રતિ, અરતિ, પરીહરં,
 ડાયે હાથે પડી લેહણા.
 કાય, સોણ, દુગંચ્છા, પરીહરં,
 જમણે હાથે પડી લેહણા.

કુષ્ણલેશ્યા, નિર્બલેશ્યા, કાપોત્લેરયા, પરીહર્દ,
માથા ઉપર પડી લેહવા.

રસગારવ, રિદ્ધિગારવ, આતાગારવ, પરીહર્દ,
માંઠ પડી લેહવા.

માયાસલ્ય, નિયાળુસલ્ય, ભિથ્યાત્વસલ્ય, પરીહર્દ,
છાતી આગળ પડી લેહવા:

કોર્ખ, માન, પરીહર્દ, પુઠ પડી લેહવા:

માયા લોલ પરીહર્દ, આગળ પડી લેહવા:

પૃથ્વીકાય, અપેકાય, તેઉકાય, ની જ્યણા કર
અબે.પગે પડી લેહવા:

વાઉકાય, વનસ્પતિકાય, ગ્રસ્કાય, ની રક્ષાહર્દ.
જમણુ પગે પડી લેહવા:

એ પચાસે બોલ સાંધુ શ્રાવકને કહેવા:

એને શ્રાવની શ્રાવનિકાને, લેસ્યાનાબોલ. તસલ્યના, ત
કંખાયના ૪ એ દૃશ બોલવિના બોલ ૪૦ કહેવા:

પછી—મુહુપત્તી પડી લેહીએ ખમાસમણુ હેઈ ઈચ્છા
કારેણુ સંદિસહ લગવનુ સામાયિક સાંદીસા-
હુ ઈચ્છાં ૦॥ પાછા ખમાસમણુ હેઠાએ. ઈચ્છા
કારેણુ સામાયિક ઢાઉં ! ઈચ્છા. એખ કહી એ

હુથ જોડી એક નવકાર ગણ્ણી ॥ ઈચ્છિકારી
ભગવન् પસારે કરી સામાધિક ઉંડક ઉચ્ચ-
શાંખ વહિલા ॥ પછી કરેભિલાંતે કહેવી તે
નિયે પ્રમાણે.

અથ: કરેભિલાંતે.

કરેભિલાંતે, સામાધિં, સાવજીંજોગં પ્રચ્ચ
ઝાંબિ, જાવનિયમં પજજુવાસાંબિ, દુવિ-
હં, તિવિહેણું, મણેણુંવાયાએ-કાએણું, નક-
રેભિ, નકારવેભિ તસ્સલાંતે પહિંકમાંબિ.
નિંદાંબિ ગરિહાંબિ અપાણું વોસિરાંબિ: ॥

અછી — અમાસણુ હેઠ ઈચ્છાકારેણુ સંદિસહુ ભગવન
એસણુ સંદિસાહુ અમાસણુ હેઠ, ઈચ્છાકારે-
ણુ સંદિસહુ ભગવન, એસણુ ઠાડી, અમાસણુ
હેઠ, ઈચ્છાકારેણુ સંદિસહુ ભગવન સજાય
સંદિસાહુ અમાસણુ હેઠ: ઈચ્છાકારેણુ સંદિ-
સહુ ભગવન સજાય કરે ઈચ્છાઃ એમ કહી
ગણુ નવકાર ગણુવા પછી એ ઘડી સજાય ધ-
ર્મ ધ્યાન કરવું.

એ ઘડી થયા પછી સમાયક પારવું તે નિયે પ્રમાણે.
અમાસમણુ હેઠ, ઈરિયાવહિ પહિંકમાથી યાવત.

(१०)

લોગસસ સુધી કહી, અમાસમણુ દેઈ, ઈચ્છાકારેણ
સંદિસહ ભગવન મુહુપત્તા પડિલેહુ; કહી મુહુપત્તા
પડિલેહુવી. અમાસણુ દેઈ, ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભ-
ગવન સામાયક પારું. યથા સક્તિઃ॥ વળિ અમાસમણુ
દેઈ, ઈચ્છાકારેણું સંદિસહ ભગવન સામાયક પાર્યું॥
તહુતી કહી જમણું હૃથ ચ્યવળા ઉપર અથવા કટા-
સણું ઉપર થાપી એક નવકાર ગળું સામાઈય ન-
યજુતો કહીએ તે નિચે પ્રમાણે॥

અથ સામાઈય વયજુતો.

સામાઈયવયજુતો, જાવમણુ હોઈનિયમ સંજુતો,
છિન્નાઈયસુહુંકરમં, સામાઈય જતિઅબારાઃ સા-
માઈયંમિઉકએ, સમણોઈવિ સાવએં હુવઈજરહા,
એએણુ કારણેણું, ખાહુશો સામાઈયં કુંજનાઃ॥ સામા-
યક વિધિલિખું, વિધિપાર્યુ, વિધિ કરતાં; જે કોઈએ
વિધિ હુએં હોય, તે સવીહું મન વચન કાયાએ
કરી મિષાભિ દુક્કડં ॥ દસ અનના દસ વચનના
બાર કાયાના એવં તર દોષમાં જે કંઈ દોષ લાયો
હોય, તે સવી હું મન વચન કાયાએ કરી તરસ
મિષાભિ દુક્કડં ॥:

પછી જમણું હૃથ થાપનાચાર્ય સામે સવળો રાખી
ને એક નવકાર ગળુંએ॥ પછી ઉઠાવું॥

(१२)

જે વખત અવકાસ મળે તે વખતે નાહી બાહી
સુદ્ધ થઈ સુદ્ધ વસે પેહેરી અંતરવાસી નાખી હોરે
પૂજા કરવા જવાની વિધિ:

પૂજનિકે પોતાના કપાલમાં બાંલો કરવો આઠ-
પઢા સુખકાસ બાંધી જનલની અષ્ટ દરવથી પુજા
કરીયે: તેના નામ,

૧ જળની, ૨ ચંદણની, ૩ મૂલની, ૪ શુપની, ૫ દી-
પકની, ૬ અક્ષતની, ૭ નિવૈદની, ૮ ઝળની.

એ રીતે પુજા કરવી તેમાં નીચે લખેલો દુહેા
કહેવો પછી પુજા કરવી.

૧ દુહેા.

ઓતામ જલથી પાખાળીએ, શ્રી જીનવરનું અંગ,
ભાવ ધરી પુજા કરે, હોવે સીવગતિ સંગ;

જળની પખાલ કરવી ને તે કરતાં નીચે લખેલા
મંત્ર અક્ષર કેહુવા ચું ઝી શ્રી પરમ પુરુષાય,
પરમેશ્વરાય, જનમજરા મૃત્યુ નિવારણાય, શ્રી મતે
જિનેદ્રાય, જલ ધજામહે રવાહા॥

૨ દુહેા.

કેશર કસ્તુરી ધસિ, ભરો કચોળી સાર;
જીનવર અંગ તે પુજાતાં, હોવે ભવનો પાર.

(१२)

કેસરથી પ્રલુના નવ અંગે તીળક કરીએ ને
મંત્ર અક્ષર કેળવા.

ॐ ઈંદ્રી શ્રી પરમા ચંદ્રા યો શવાહા !

ને નવ અંગના નામ.

- ૧ પગના એ અંગુઠા તેમાં એક આંગળી ભારી
પેહલા જમણા પગના અંગુઠે કરીએ ને પછી
તેને તે કેસરે ડાખા પગના અંગુઠે કરીએ.
- ૨ હીંચણુ એ ઉપર કહા પ્રમાણે પુલુંઘે.
- ૩ એ કાંડાં એ ઉપર કહા પ્રમાણે પુલુંઘે.
- ૪ એ લુજાએ ઉપર કહા પ્રમાણે પુલુંઘે.
- ૫ સીર ઉપર ચાંદો કરી પુલુંઘે.
- ૬ ભાલ એટલે કપાલમાં ચાંદો કરી પુલુંઘે.
- ૭ ગળે ચાંદો કરી પુલુંઘે.
- ૮ છાતીએ ચાંદો કરી પુલુંઘે.
- ૯ નાલિએ ચાંદો કરી પુલુંઘે.
- એ રીતે નવ અંગ પુજાવા.

૩ દુહો.

અંગ કુસુમ જીનને ધરો, ગુંથિ કુલની માળ
સિવ રમણી તે પાણવા, પુણે જગત દ્વારા,
મંત્ર અક્ષર કહી કુલની પુજા કરીએ, કુલ ખૂદાં
ચડાનીએ તથા હાર ગુંથિ ચડાનીએ.

(१३)

४ हुँहे।

अगर तगर हशांगनो, करीमे धुप विशेष
कुण्ठा हुरे रणे, ना रहे कर्मनो लेप

मंत्रा अक्षर कही जनदासमां धुप उभवीमे,

५ हुँहे।

पञ्चमी गतिने पाभवा, करीमे जन देखार

ब्रत हीपक मन रंगसु, पाभवा सिवसुख सार.

मंत्रा अक्षर कही दानसमां जेम प्राणी सचमाय
तम धीनो हीवा करीमे,

६ हुँहे।

उज्ज्ञा अक्षत हाथसु, लावे जनवरपास

स्वास्तिक करतां लीलामे, निसे सीवपुर वास.

मंत्र अक्षर कही प्रलु भामा अक्षतनो एरले
चाघानो स्वास्तिक करीमे.

७ हुँहे।

जनवर आगे मुकीमे, लावी निवेद रशाण

सिव रमणी ते पाभवा, पुजो हीन द्वाण.

मंत्रा अक्षर करी निवेद लानी प्रलुनी पासे मुकीमे.

८ हुँहे।

अष्ट कर्म निवारवा, लावो इत निरधार

पुडसो तमने पुजतां, जासे कर्मनो भार,

મંત્રા અક્ષર કહી સુંહર ક્રણ પ્રલુ આગળ મુકીએ
એ રીતે અષ્ટ પ્રકારી પુન કરવી.

પછી—ભગવન् સામે ત્રણ અમાસમણુ દેઈ ચૈત્યવં-
દ્દણ કરું તે નિયે પ્રમાણે.

આજ દેવ અરિહુંત નસું સમરૂ તોડું નામ ॥
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જીન તણી, ત્યાં ત્યાં કરું પ્રણામા ॥૧
સેતુંજે શ્રી આદિત્ય, નેમ નસું ગિરનાર ॥
તારંગે શ્રી અજીતનાથ, વાયુ રિષિલ જુહાર, ॥૨॥
અષ્ટાપદગિરી ઉપરે, જીન ચૌવિસી જોડ ॥
મણીમય મુરત માનશું ભરતે ભરાની સોય. ॥૩॥
સમેત સિખર તિરથ વડો, જ્યાં વિસે જીનરાય ॥
ચૈલાર ગિરી ઉપરે, વિર લુનેશ્વરરાય. ॥૪॥
માઝા ગઢનો રાજુયો, નામે દેવ સુપાસ ॥
રિખવ કહે જીન સમરતાં, પોત્યે મનતી આસ. ॥૫॥

પછી—નીચે પ્રમાણે જંકિંચિ કહેવી.

જંકિંચી નામતિથં, સંગે પાયાલિ માણુસે લોચે,
જાઈ જિણું બિંબાઈ, તાઈ સંબાઈ વંદામિ ॥

પછી—નીચે પ્રમાણે નમુદ્ધુણું કેહુણું.

નમુદ્ધુણું અરિહુંતાણું ભગવંતાણું આઈગરાણું
તિથથયરાણું સયસંયુદ્ધાણું પુરિસુતમાણું પુરિ-
સસીહાણું પુરિસવરપુંડરીચાણું પુરિસવર ગંધ-

(૧૫)

હુદ્ધીણું લોગુતમાણું લોગનાહાણું લોગહિઆણું
 લોગપઈવાણું લોગપળજેઅગરાણું અભયદ્વયાણું
 ચખ્ખુદ્વયાણું માગદ્વયાણું સરણુદ્વયાણું એાહિદ્વયાણું
 ધર્મમહદ્વયાણું ધર્મમહેસિયાણું ધર્મમનાયગાણું
 ધર્મમસારહીણું ધર્મમવરચાઉરંત ચક્કવહીણું
 એપડિદ્વિષરનાણું દંસણુધરાણું વિઅહૃછઉમાણું
 જિણાણું જાવયાણું તિજાંણું તારયાણું યુદ્ધાણું
 એહ્યાણું મુત્તાણું મોઅગાણું સંવજ્ઞાણું સંવ-
 દરિસીણું સિવ મયલ મર્દાય મણુંત માખ્ય-
 મવ્વામાહ મપુષુરાવિતી સિદ્ધિગઈ નામધેય-
 ઠાણું સંપત્તાણું નમોજિણાણું જિઅલયાણું
 જેઅચાદાસિદ્ધા જેઅલવિસતિણા ગઅકાલે
 સંપદવહુમાણું સંવેતવિહેણું વંદામિ.

પછી—જાવંતિ ચેદિઓદ્ય કહીએ નિચે પ્રમાણું.

જાવંતિ ચેદિઓદ્ય ઉહેચ્ચ અહેચ્ચ તિદિચ્ચ લો-
 એચ્ચ સંવાઈતાઈંવિંહ ધહુસંતો તથસંતાઈ.

પછી—અમાસમણું હેઈ ધિંછામિ અમાસમણું કહી
 જાવંત કેવિસાહૂ કહીએ.

જાવંત કેવિસાહૂ ભરહે રવય મહાવિહેચ્ચ
 સંવેસિતેસિં પણુએ તિવિહેણું તિદંડ વિરયાણું

પછી—નિચે પ્રમાણે નમસકાર કરીએ.

(૧૬)

નમોદર્હીત સિદ્ધાન્યાંયે પાઠ્યાય સર્વ સાધુશ્યઃ ॥
 પછી—નિચે પ્રમાણે ઉપસર્ગહ કહીએ તથા સ્તવાંન
 કહીએ.

અથ ઉપસર્ગહર

ઉપસર્ગહરં, પાસં પાસં વંદામિ કુમધણ મુક્ત,
 વિસહુર વિસ નિત્રાસ, ભંગલ કલલાણુચાવાસા ॥૧.
 વિસહુરમુલિગમંત, કઠેથારેઈ જોસ્યામણુએ. તસ્સ
 ગહ રંગ ભારી, દુકુજરા જાતિઉપસામં ॥ ૨ ॥
 ચિકુઉ દુરેમતો, તુજજુપણુમેચિ બહુદૈલોહોઈ,
 નરતિરિએ મુવિલુચા, પાવાંતિન દુખભોગચ્યા ॥૩॥
 તુહસમતેલંઘે, ચિંતામણી કષેપયવલલાહિએ.
 પવાતિઅવિઘેણું લુચા અયરામરંડાણું ॥૪॥ ઈચ્ચ
 સાચુએ મહાયસ, લતિભલર નિલરેણુ હિચચેમાણ
 તા દેવ દ્વિજજ એલિ, લવેલસે પાસજિલુચયાદાપા॥
 પછી—સીરથી ઊચા હાથ જોડી રાખી જયવીરાય
 કહીએ

જયવીરાય જગણુરુ હોઉમમં તુહપલાવએ. લય-
 વંભન નિવેએ મગ્ગાણુ સારિએ. ઈકુર્દલ સિદ્ધિ
 લોગ વિરુદ્ધચ્યાએ. ગરુજણુપૂચા પરથકરણુંચ સુહ
 ગુરુલેગો. તબયણુસેવણુા આલવમખાંડ વારિજજઈ
 જાનિ નિઆણ બંધણું વિચરાય તુહસમએ. તહ-

(૨૭)

યિમમ હુજરાસેથા જાવેલવે તુહેણ અખાણાણું હુખ્ય-
હુખયો કર્માખ્યયો સમાહિતરણાચ યોાહિલાસોચ્ચ
સંપજ્ઞાઓ મહુયોચ્ચ તુહેનાહ પણામ કરણેણ સર્વ-
અંગાલ અંગાલાં કાર્યકલાણું કાર્યાણ પ્રધાનાં સર્વી ધ-
મીણાં જૈનાં જયતિ શાસન.

પછી—અરિહંત બેદાણાણું કેળેવી.

અરિહંત ચૈધાણાણું, કરેભીકાઉસસણાં, વંદળ-
વત્તિભાયે, પૂઅણવત્તિભાયે, સકારવત્તિ-
ભાયે, સમાણવત્તિભાયે, યોાહિલાલવત્તિ-
ભાયે, નિર્વસણાવત્તિભાયે, સદ્ગાયે મેહા-
યે, ધીંધીયે ધારણાયે, આણ્ણેપેહાયે વઢુમા-
ણીયે ટાભિકાઉસસણાં.

પછી—અત્રથ ઉસસિએણું કહી ઉલારહી એક ન-
વકારનો કાઉસસણ કરવો. ॥

પછી—થાય કહેવી ને કાઉસણ મારવો.

થાય.

કદ્દિમણું પઠમં જિણું, સંતિંતયો નેમિજિણું મુણિંદ,
પાસું પયાસ સુગુણિકડાણું, લતિંદું સિરિંદુમાણું.
પછી—ખજાસમણું હેઈ પત્ય ચામર વિઘરે પુણ કરવી.

પછી—સંસારના કાચાં વિના હોઈ કેહુપાર કરવો.

(६८)

સાંજરે દેરાસરમાં જઈ ભવ આરત ટાલવા આર-
તી કરવી.

આરતિ.

જયહેવ જયહેવ જયશુનવરહેવા, પ્રલુ જય લનનરહેવા
ત્રણ જગતના સામિ, આપા હુમ સેવા. જયહેવ જયહેવ.
શ્રી વર્ષ્માનરાયા, ત્રિસલાના જયા; પ્રલુ ત્રિસલાના.
શ્રીધારથ કુલ આયા, કંચન સમ કાયા, જયહેવ જયહેવ.
મુરત અતિસારી, લાગે સુખકારી; પ્રલુ લાગે
કેવળ લેધને પામ્યા, સિવસુદ્ધરી નારી. જયહેવ જયહેવ,
તુજ સાસન અતિસારૂ, લાગે હુમ ર્યારૂ. પ્રલુ લાગે.
સંકટ દૂર નિવાર, લવજળથી તાર જયહેવ જયહેવ.
પ્રેમનજરથી ભાળો, ભવ આરત ટાળો. પ્રલુ ભવ.
હુરોજ આવી નમતા, દાન દ્યા ભાળો. જયહેવ જયહેવ.

મંગળીક કાને મંગળ દીવો કીને.

દીવારે દીવો મંગળીક દીવો, લુલાન પ્રસારક જિન ચિરંલુવો
દીવારે દીવો મંગળીક દીવો.
ચંદ્ર સૂરજ પ્રલુ તુમ સુખ કેરા, લુછણુ કરતાં હે નિત ઝેરા.
દીવારે દીવો મંગળીક દીવો.
જિણુતુજ આગળ સૂરનીઅમરી, મંગળદીપ કરીદીએ અમરી.
દીવારે દીવો મંગળીક દીવો.
જિમજિમ દુપથદી મગાઠવે, તિમતિમ ભવનાં ડરિતદળવે

(૧૬)

દીવારે દીવા મંગલીક દીવાં
 નીરઅક્ષત કુસુમંજલિ ચાદન, હુપ દીપ ઇળ નૈવેદ વંદણ.
 દીવારે દીવા મંગલીક દીવા,
 એખૂપરે અષ્ટપ્રકારી કીજે, પુજાસ્નાન મહોત્સવ પ્રભાજીને.
 દીવારે દીવા મંગલીક દીવા, લુચન પ્રકાસક જિન ચિરંજીવો

હવે રાત્રીએ સુતિ વખતે ચાર સરણુ કહેવા
 તે લખીએ છીએ.

મુજને ચ્યાર સરણુ હજ્યો, અરિહત શિક્ષ સાંધુણ;
 કેવળી ધર્મ પ્રકાસીયો, રતન અમુલક લાઘ્યાળ; મુજને
 ચઉગતિ તણા હુખ છેદવા, સમરથ એહુ સરણુણ;
 પુર્વે મુનિવર જે હુવા, તેહને સરણા કીયા એહુણ મુઠ
 સંસાર માહી જીવસું, તાં સિમ સરણા ચારેણ.
 ગણી સમય સુંદર એમ કહે, કદ્યાણ મંગળ કરોળ, સુ.
 ઇતિ પ્રથમ સરણુ સંપૂર્ણ.

લાખ ચોરાસિ લુધ ખમાવીએ; મન ધરી પરમ વિવેકાણ;
 મિન્ધાનિ દુડે દીજીએ, સાત લાખ ભુદ્ગત ઉવાયોળ
 લાખ ચોરાસિ.

લાખ ચોરાસિ લુધ ખમાવિએ દશ ચઉલનના ભેદોળ
 ખટ વિગદી સૂર તિરી નારકિ, ચ્યાર ચ્યાર નર ભેદોળ.
 મુજવયર નહી છે કેહુસું, સહુસ્યુ મૈત્રી લાવોળ;
 ગણી સમય સુંદર એમ કહે, પામીએ પુન પ્રભાવોળ.
 ઇતિ દુતીય શરણુ સંપૂર્ણ.

(२०)

પાપ અઠારે જીવ પરિહંત સિદ્ધની શાખોણ. અલોયણે માપ છુટચો, ભગવાં કંઠિપરે ભાજ્યોળુ, પાપ. આશ્ર કખાય દો બંધુઓ, વળી કલાહ આલ્યા ખાણોળ; દૂત અરતિ સ્ક્રાન નિંદનો, માયા મોહ અથ્યાતોળ. પાપ. મન વચન કાયાએ જે કિયો, મિન્ધામિ દુકડ હેઠોળ ગણી સમય સુંદર એમ કણે, જૈન ધર્મનો મર્મ એહોળ. અથ ગ્રીત્ય શરણ સંપૂર્ણ.

ધન્યવન્ય તે દિન સુજ કહિ હોસે હું પામીસું સંજમસુધોળ
પુર્વે રૂપી પંથ ચાલસુ, શુરૂ વચને અતિ ખુલ્લોળ; ધન્ય વન્ય
અનપાણી લિક્ષા ગોચરિ, રણવંન કાઉસળુ લેસયુલ.
સમતા લાવ સાનુ મિત્રસથું સવેગ સુધો ધરબોળાં ધન્યવન્ય
સંસારના સંકટ થકી હુદીસ જીવ વચને અવતારોળ,
ધન્ય સમય સુંદર તે: ધરી: પામીસતો લવનો પારોળ. ધન્ય
અથ ચતુરથી સરણ સંપૂર્ણ.

આ મંદર સામિજીની શાખે મારે દુનીઆર તથા
તીવીઆર અથવા ચોવીઆર માંથી સકતી પ્રમાણે
પચાણુ વહુસ્થ વાતા સુધી છે,

વીસ વેહેરમાનના નામ.

૧ મંદરસ્વામિ, ૨ યુગ. મંદરસામિ, ૩ આહુલુન,
૪ સુધ્યાહુલુન, ૫ સુજાતસ્વામિ, ૬ સ્વયંપ્રભુ,
૭ રિપલાનન, ૮ અનંત વિર્યાલુન, ૯ સૂર્પ્રભાલુન

(૨૧)

૧૦ વિસાલજીન, ૧૧ વજરધરસ્વામિ, ૧૨ ચંદ્રાહુસ્વામિ
૧૩ ચંદ્રાહુસ્વામિ, ૧૪ ભુજગદેવજી, ૧૫ ઈશ્વરજીન
સ્વામિ, ૧૬ નમિમલુ, ૧૭ વિરસેનમલુ, ૧૮ મહાપ્રથ
સ્વામિ, ૧૯ દેવજસસ્વામિ, ૨૦ અણત વીરજી,

એ વીરો વેહુંમાન સ્વામિને આણી કોડ કોડ વાર
વંદાણું હુણો.

આણું અણાપદ ગિરનાર સમેત શિખર સૈનુણે સાર
દ્વિપ નાંદીશર મેહ ગિરિજીય સ્વાસ્ત્રા જીન વંદુસોય.
ગોખલે ગલારે ભુતલમાહી અનપ્રતીમા હોયજ જાહી
દેવલોકમાં વળી હોય જેહ, વંદુ એ કરણોડી. તેહ.
ધતિ આવક કિયા સંપૂર્ણ.

૫૬ ૧.

ચાવીરો પ્રભુનું સ્તવન—ઠિયેળ રાહ.

પ્રણામ પ્રણામ પ્રણામ કરો બંધુઓ પ્રણામ,
ચાવીશે અનરાજને કરો જૈનીયો પ્રણામ;
જુખલ અણત શાલવ અભિનંદન, સુમતિનાથ લગવાન,
પદ્મ પ્રભુને લાવે લાલાં, રક્ત વર્ણ છે વાન. ૫૦ ૧
સુપાર્ષીનાથ સપ્તમાં પ્રભુ, વીશલાખ પુરવતુ આય;
ચંદ્રપ્રભુને સુવધીનાથની, ઉજજીવા વરણી કાય. ૫૦ ૨
શીતળનાથ બ્રેયાંસ પ્રભુને, વંદો એ કર જોડ;

(૨૨)

રક્તાવર્ણના વાસુ પુજ્ય, પોચાડે અતનાં કેઠ. ૫૦ ૩
 વિમળ અનંત ને ધર્મ પદ્દરમાં, શાંતીનાથ જનરાજ;
 કુંઘુઅરની શેના કરતાં, સરશો સઉના કાજ. ૫૦ ૪
 મહિનાથ છે નીલ વર્ણના, ખુની શુગ્રત છે સ્યામ;
 એકવીશમાં તીર્થકર કેરણ, નમીનાથ છે નામ. ૫૦ ૫
 અમન્યારી પ્રલુ નેમનાથની, અંજન સમ છે કાય;
 પાર્વતનાથ છે નિલ વર્ણનાં, શેવ્યાથી સુખ થાય. ૫૦ ૬
 ચોવીશમાં પ્રલુ વીરલુણંદને, અરણે નામી શીશા;
 એક ચીતથી ધ્યાન ધરીને, આરાધ્યા જગહીશ. ૫૦ ૭
 હો રાતા હો વોળા નીલા, હોય પ્રલુ છે સ્યામ;
 સોળા જુનેથેર કંચન વર્ણના, પોચ્યા ખુગ્તિ વામ. ૫૦ ૮
 દાન દ્વાના બાળ મળીને, માગે પ્રલુની પાશ;
 કરણેઠી શોવક વીનવે છે, પુરો અમારી આશ. ૫૦ ૯
 પદ ૨.

પુર્ણ થયો છે ઐલ—એ રાગનું.

વિનતડી અવધાર, જગતપતિ વિનતડી અવધાર;
 કાળ અનંતા આથડી આવયો, આદયો તુમ દરધાર. ૭૦
 લખચોરાશી લષમાં લટકયો, તોએ ના આવયો પાર. ૭૦
 નિશ્ચય કરી પ્રલુ આજ તો તમને, જોયાછે તારણુહાર. ૭૦
 માટે કૃપા નીંખી કરુણા કરીને, સ્નોણા શોવકનો પોકાર. ૭૦
 પ્રેમ નજરથી સાખું જોતાં, થાએ કર્મ ખુવાર. . ૭૦

જેમ લુજંગ લાણીને જાયે, મોર હેખે તેણીવાર.	૭૦
શેશ કળાથી સૂરજ ઉંઘે, નાસ્તિ પામે અંધકાર.	૭૦
તેવી રીતે તુમ મહિયાથી, દેહેના કર્મ લગાર.	૭૦
મોડા વેહેલા અંતે સ્વામી, તારસ્યો તમે નીરધાર.	૭૦
તો હું સ્થાને કારણુ જીનજી, ધણી કરેણો વાર.	૭૦
પ્રેમ નજરથી દીન દ્યાણુ, કરેસ્યો અમ ઉપગાર.	૭૦
તુમ ચરણાએ શીશા નમાવી, નમીએ વાર હળર.	૭૦
દાન દ્યાના ખાળ મળી સઉ, વંદે વારંવાર.	૭૦
કર જેડી તુમ પાસે માગો, આપો શીવ સુખ સાર.	૭૦

પદ ૩.

કામ છે દુષ્ટ વીકારી, એ રાગ.

શી ગતી થાશે હુમારી, હંહાંરે પ્રભુ શી ગતી થાશે હુમારી;	હંહાંરે.
ચાર દુષ્ટ મારી કેઠ પડ્યા છે, કોધ માન મોહુકારી હંહાંરે.	હંહાંરે.
વળી માયા મારેછે મુજને, વૈરીએ અમ કેરાલારી. હંહાંરે.	હંહાંરે.
તે કારણુ તુમ શરણે આવી, વિનતડી અવધારી. હંહાંરે.	હંહાંરે.
તુમ વિના તે સર્વે દુષ્ટો, જાયે કેમ નીવારી. હંહાંરે.	હંહાંરે.
આ જગતમાં હેવ ધણા છે, અન્ધા કૃષ્ણ મોરારી; હંહાંરે.	હંહાંરે.
ધીર પેગાંધર ને વળી માતા, જેયા જગતમાં ધારી. હંહાંરે.	હંહાંરે.
તે સર્વેમાં તુંજને હેખું, ગણ ચુણુના લંડારી; હંહાંરે.	હંહાંરે.
તુમ વીના દુંજો નહી સ્વામી, દૂનિયામાં તારણુહારી. હંહાંરે..	હંહાંરે..
માટે દ્યાણુ દુષ્ટોને કાહુડી, હેખાડસો શીવનારી. હંહાંરે..	હંહાંરે..
દાન દ્યાના ખાળ મળીને, એટલી અર્જ ચુણારી. હંહાંરે..	હંહાંરે..

(२४)

પદ ૪.

માતાજી મને મેહુર કરી રજા આપોરે. એ રાગ.
 જગત ગુરુ આજ હુમને કૃપા કરોરે;
 તુમે જગતના સ્વામીરિ, ન ભીમે હુમે શીરનામીરિ;
 પ્રલુબ વિનતાં અવધારો, (૨) આ લખથી પાર ઉતારો;
 હુયાતો તુમ સૈબક, તેને જઈદી તારોરે. જગત. ૧
 કાળ અનંતા માંહીરિ, લટકી આવયો આંહીરિ;
 દ્વીશન તુમારું કરણ, જાસ્યે જર્ણું ને મર્ણું;
 હેતું તુમારું શર્ણું, દેવા નિશ્ચે જાણું રે. જગત. ૨
 સાહેખ તુંછું મારોરે, શૈવક દુંછું તારોરે;
 માહુરે મન તુંતો એક, તારે તો લક્ત અનેક;
 અકિલના વરા થઈને, શૈવક સાચું જુઓરે. જગત. ૩
 એક નજરથી જોઈરે, દુઃખાં મારા યોઈરે;
 આદીને અમ હુથ, આપોને શીવ સાથ;
 હુખાડા સુજને નાથ, શીવનારી યોરી રે. જગત. ૪
 દાન દ્યાની ટોળીરિ, તુમારા આગે યોલી રે;
 તુમે મોહેઠા માહૂરાજ, સુધારો અમ કાજ;
 અવીચા સુખડું અમને, પ્રલુબ તમે આપોરે. જગત. ૫

પદ ૫.

રાજ વાત કહુછું સાચી. એ રાગ.
 પ્રલુબ વિનતાં કરુંછું, તમને આજ મોરીસે;

(२५)

આજ મોરીએ તુમને આજ મોરીએ. પ્રભુ વીનતી.
લખચોરાસી માંહે હુંતો, ઝ્રોં અનંતી વાર;
જાંમ ભરણુનાં દુઃખ સથા પણ, હળવે ન આવ્યો
પાર. પ્રભુ. ગા. ૧

દેવ ધણા દીપતાને જોયા જક્તની માંહી;
માતા મહુદેવ વિષ્ણુ જોયા, તુમ જેવા તે નહીં.

પ્રભુ. ગા. ૨

તુમ સરીખા મુજ શીર છતાને, કર્મ કરે કેમ જોર;
ભુજંગ જદ્દી નાશી જાયે, હેઠે જ્યારે મોર. પ્રભુ. ગા. ૩
જે જગ્યાપર સીંહ વીચરે, હુસ્તી ત્યાં નવ હોય;
તેવી રીતે તુમ ભજ્યાથી, બીજાનો સ્થો લો. પ્રભુ. ગા. ૪
આધાર પ્રભુ નક્કી જાણી, આવ્યો તારી પાસ;
પ્રેમ નજરથી મુજને હેઠો, હું છું તારો દાસ; પ્રભુ. ગા. ૫
દાસ તુમારી પાશે માગે; જદ્દી મુજને તાર,
કર્મ હમારાં સધળા કાપી, લેણો મોક્ષ મોજાર. પ્રભુ. ગા. ૬
મોડા વેહેલા અંતે સ્વામી, તુમે છો તારણ હાથ;
દાન દ્યાનો લાલ કહેછો, કેમ કરોછો વાર. પ્રભુ. ગા. ૭

પદ ૬.

દાહ ઉઠી છે દુઃખની દીલમાં. એ રાગ.

નાથ તારા દાસ ઉપર, પ્રેમ ધરી દૃપા કીજે;
સ્વામી તારો મુખ સારો, લાગે મુને અતી ઘ્યારો.

(२६)

ઘણા ગુણુનો લંડારો, તેથી ખુજ મનડું રીતે નાથ. ૧
 કીકી તારી કામણુગારી, તેથી મોહે સુરની નારી,
 જુવે તને નજરે ભાળી; તેનું કાજ તો શીજે. નાથ. ૨
 લક્ષ્મિ કરે જે જન સ્વામી, રેહેરો તુજને શીર નામી,
 નિશ્ચે હોય મોક્ષ ગામી; ભાવ ધરીને પુજે. નાથ.
 મનવાછીત આસ્થા પુરે, સધણા કર્માને તે ચુરે;
 ધાર્ય પડળ કરે દુરે, જે નર તું મને તો ભજે. નાથ. ૩
 દાન દ્યા ટોળી નાથ, તેનો આસો તુમે હાથ;
 દ્વારા ને શીવ સાથ, અવિચળ સુખું દીજે. નાથ. ૪

પદ ૭.

કહુંછું નશિયે દુઃખીયો કીધ્યા છે. એ રાગ.

શાંતી અનેકર અરજ સ્વીકારો,

જનમ ભરણુનો ઝેરો નીવારો.

કાળ અનંત લથ માંહે લથ્યો,

તોચો આદ્યો નહું આરો હુમારો. શાંતિ. ૧

પુર્વ પુન્ય કીધાં હુશે અનજ,

દીઠો દેઢાર મેં નાથ તુમારો. શાંતિ. ૨

આજ મનોરથ હુમારાં ક્રણીયાં,

સરળ થયો હુવે જનમ હુમારો. શાંતિ. ૩

આરા પુર્ણ કરસ્યોજ દેવા,

બાળ તુમારો અતિ દુઃખીયારો. શાંતિ. ૪

(२७)

લાવજળ માંહે શેવક ડુષેછે,
દીન દ્વારું તમે તો ડોગારો. શાંતિ. ૩॥. ૫
મોડા વેહેલા પ્રલુલ તુમારે,
તાર્યા વિના નહીં છુટકો થનારો. શાંતિ. ૩॥. ૬
તો હું વે વાર કરેઃ સ્યા કારણુ,
હુસ્ત અહીને જલદીથી તારો. શાંતિ. ૩॥. ૭
દાન દ્વા બાળકો મળી બોલે;
તુમ સાહેબ હુમ પાર ડોતારો. શાંતિ. ૩॥. ૮
પદ ૮. રાગ કદ્વાણ.

પાર્વતીનાથજ વિનતી કરું, પ્રથમ તારું નામ પ્રલુ
દિલમાં ધરું.

શેવક હુંતો તારો પ્રલુ ગરીબ છું અનાથ;
અર્જુ સુણી સુજને આપો અવિચળ સુખું નાથ.
પાર્વતીનાથ. ૧

સર્વે દેવ દેવમાંહી માટોરે દેવ તુ,
તુમ જેવા ભીજ દેવ દેખું રે નહીં હું. પાર્વતીનાથ. ૨
નીશે કરીને જાણું પ્રલુ તારણુહાર તુમે;
સમકીત ધારી જોયા સ્વામી, સર્વમાં હુમે. પાર્વતીનાથ. ૩
સુરીનર ઈંદ્ર ચંદ્ર પુને તોરા પાય;
ભાગ ધરીને શેવા કરતાં, શીવપુરમાં જાય. પાર્વતીનાથ. ૪
માટે કરૂણા નજર કરીને, દેખાડો શીવનાર;
દાન દ્વાની ટોળી પ્રલુ, વંદે વારોવાર. પાર્વતીનાથ. ૫

(२८)

પદ ૯.

છલા તુમારા યાદ રખના. એ રાગ.

પાશ પ્રભુજીકા નામ સમરેના;
નામ સમરનાં નહોં વીસરના. પાશ પ્રભુ૦
એ જીનણસે પ્રીત લગાકે,
ઉઠી પ્રભાતે ધ્યાનમેં ધરના. પાશ પ્રભુ૦
કર્મ ખપાવે એ જીન નામે;
જેથી કરી લવ પાર ઉતરનાં. પાશ પ્રભુ૦
શીવપુર જાવે એ પ્રભુ શેવે;
એસા હે એઓ દેવકા ચરણા. પાશ પ્રભુ૦
શીવ રમણીકા ચાવ હોવેનો;
દરરોજ ઉસકા પુજન કરના. પાશ પ્રભુ૦
તન ધન જોઈન એ જગમાયા;
એ સંસારમે જુડા સમજના. પાશ પ્રભુ૦
દાન દ્યાકી ટોળીજ વાળા,
લેતા નિત્યનિત્ય પ્રભુજીકા શરણા. પાશ પ્રભુ૦

પદ ૧૦.

પુર્ણ થયો છે ખેલ. એ સગ.

પાસજીને પ્રણામ કરે હું તો પાસજીને પ્રણામ,
ખર દરીશનમાં એ પ્રભુ ચાવો ગ્રણુ જગતમાં નામ.
કરે હુંસે. ગા. ૧

(२८)

नाम शुभीने ए प्रलु शेवे पोहोचे मनती हाम.
कडूरे हुंतो. ३॥. २
अष्ट दव्यथी ए लन पुजे, तेनु सरसये काम.
कडूरे हुंतो. ३॥. ३
दानदया लालनो ए तारणु, पासलुनेथर श्याम.
कडूरे हुंतो. ३॥. ४

पद ११.

अरे लाल हृषि धश तरइ जलही आव. ए राग.
अहो पार्वतीथ तु अरलु स्तीकार,
हुआता आ शेवको पार उतार;
लम्हो लव मांहे न आन्हो पार,
पुरव पुन्हे पाम्हो हुं लारे हेटार. अहो।
मोहा वेहेला तुमे छा तारणुहार;
तो हुवे श्याने करोछो ने वार. अहो।
अमो बाणकोना छ वांक हजार;
नाभी कुप भांहे करो उपगार. अहो।
दान हया भाण शिष्य अपार;
मारो शीव सुध ते वारवार. अहो।

पद १२.

मदंझं वैरी हाथथी. ए राग.
प्रणाम होम्हो अलुकु भाषाराहु प्रणाम,

મહારાજકું હે પ્રણામ, જીનરાજકું પ્રણામ; પ્રણામ હોયો.
 પ્રથમ આહીનાથકું, મે અર્જુ કરું સાર;
 દુઃખકીમે ધ્યાત કરું, કરીને પ્રણામ. પ્રણામ. ૧
 મુજકું દુઃખ હેવે બહુ કર્મ શરૂ રાય;
 તે દુઃખ દુર કીજુએ તમે હુમારા શ્યામ. પ્રણામ. ૨
 આપકો મેં ધ્યાન ધરું એવાર નહી મુજે ધ્યાન;
 અલ્પા વીજણુ માહુટેવા સારે સચુંરે કામ. પ્રણામ. ૩
 માટે દ્વાળું દેવ તુમે પુર હુમારી આશા;
 દુરમનેકું દુર કરી આપો શીવ ઠામ. પ્રણામ. ૪
 દાન દ્વાના ભાગો સર્વે તુમારા પ્રલુદ દાસ;
 હુરત જોઈ વારંવાર લેવે તુમ નામ. પ્રણામ. ૫
 પૃષ્ઠ ૧૩.

ધનસાકા કામ હુસનપે મેરા તમામ હે. એ રાગ.
 સખી જાકે નેમ ઘારેકું, સમજકે લાવેગા;
 ઉસકું કે કે મેરા હુલ, જદ્વીશો લાવેગા.
 સુખડાં પ્રીતમ બતલાકે, મેરા મન લીયા હુરી;
 જદુપતી નેમનાથ, દ્વારાલાકે લાવેગા॥
 ધડી તો એક વર્ષ સમ, મુજે થાપડી;
 રાઙુલ રહીછ એકલી, કોન યોલાવેગા॥
 દીક્ષા તો લઈ નાથને, અધરથું મીલી;
 જદુરાય હુવે કીશ તરે ધરું આવેગા॥
 રાઙુલ રાણી નેમ પાશ જદ્વી તો ગઈ;

(૩૧)

દીક્ષા લઈને અટ શીવ સુખ પાવેગા.
દાન દ્વારાના ખાળ પ્રભુ નિત નિત જૈપૈ;
અક્ષિ કરેથી સ્થાકુ શીવ સુખ હેવેગા.

પદ ૧૪.

કહુછું નશીએ હુંખીયા કીથા છે. એ રાજ.
ઓગણીશમાં મહલી જીનરાયા,
માત પ્રલાવતી રાખીએ જાયા.
નગરી મીથુલા કુંભ નરેસર,
તેહની કુળે પ્રભુજી દીપાયા. ઓગણી. ગા. ૧
ધનુષ પચ વીશના ઢેહડી જાણો;
કણશ લંછન જીનજી કેશોહાયા. ઓગણી. ગા. ૨
એક સેસ અઠ લક્ષ્ણ પ્રભુના;
કુંવરીપણે નીલવર્ણી છે કાયા. ઓગણી. ગા. ૩
વિષ પરણે પ્રભુ પ્રત અહીને,
કેવળજ્ઞાન પ્રભુજી તો પાયા. ઓગણી. ગા. ૪
દેશના દેઈ ભવી જીવ તાસ્યા;
ગણુધર અહીંશ જીનકા કહાયા. ઓગણી. ગા. ૫
સેંશ પંચાવન સાંબળી સોહે;
ચાલીસ હજાર કંદ્યા મુનીરાયા. ઓગણી. ગા. ૬
એક લાખ ત્યારી હજાર છે આવક;
એહુ પરીવારે જીન વીચરાયા. ઓગણી. ગા. ૭

(३२)

सेंशा पंचामन आणु असु पाठी;
बोतमां जेत छन्याचे भीलासा, ओगाणी. १॥. ८
दान हया आण बोयाणु आणी;
चर्णुकभणसे चीत लगाया, ओगाणी. १॥. ९

पद १४. राम हुभरी.

पार्वि प्रलु तमे अंतरणाभी,
तुजमां नही कांड आभी रे. पार्वि प्रलु.
अर्जु हुमारी सुषें नाथल,
तुमे आक्षनगरना गाभीरे. पार्वि. १॥. १
मनवांछीत कृषा पावु तुमसे,
सुज भन एवी हुभी रे. पार्वि. १॥. २
लव समुदसे पार उतारे,
ओटली अर्जु छ स्वाभी. पार्वि. १॥. ३
ओर कळु नव जाशु छन्या,
ओर नहीं हे काभी रे. पार्वि. १॥. ४
आटे मेहेर करो अम उभर,
तमे जगत वीसराभी रे. पार्वि. १॥. ५
दान हया आण तुमने हेखी,
अनमां संताप पाभी रे. पार्वि. १॥. ६
करजेडी सनसुख रहीने,
अर्जु करे शीरनाभी रे. पार्वि. १॥. ७

પદ ૧૬. રાગ હુમરો.

આજ આંથે પ્રલુલ હુતો તોરે દરખાર.
 તોરે દરખાર હુતો તોરે દરખાર. આજ. ગા. ૧
 મનોહર રૂપ હેખી જીત તારો,
 ઉપજ્યો હુમને હર્ષ અપાર. આજ. ગા. ૨
 અષ્ટ દ્વબ્યસેં લુનલુ પુલું,
 જાણીએ જગતકો તારણુહાર. આજ. ગા. ૩
 ઉત્તમ જળથી અગ પખાળું,
 અંગી રચું કેસર ધન સાર. આજ. ગા. ૪
 સરસ સુગંધી હુપ ઉખેવું,
 હીપ કરું કાનસમોજાર. આજ. ગા. ૫
 ચુંન ચુંન કળીયાં ખુટી ચઠાવું,
 કઠે ધરુ મોતનકો રે હુદર. આજ. ગા. ૬
 અક્ષત અખંડીત સ્વાસ્તીક પુરી,
 તેચેદ દુધ ધરું થઈ ઉજમાળ. આજ. ગા. ૭
 એને વિધ અષ્ટ પ્રકારે પુલુ,
 સ્તવન કરું લુનલુ નીરવાર. આજ. ગા. ૮
 એ રીતે લાવ ધરીને લક્તે,
 કરસંધુ પુજન નીત સવાર. આજ. ગા. ૯
 દાન દ્વાના બાળકો કેરો,
 કરજ્યો સ્વામીલ લખનો પાર. આજ. ગા. ૧૦

પદ ૧૭. કેરથો.

થયો થયો હુરખ મને આજ ધણો રે;
 આજ ધણો રે પ્રલુ આજ ધણો રે. થયો. ગા. ૧૦
 શાંતિ પ્રલુના દરીશાણ કરતાં, શાંતિ ધણોરી થાય;

(३४)

મોહનગારી મુરત જોતાં, ભવતી ભાવટ કાય. થયો. ૩૧૦૨
 મુરીનર દ્વિદ્વ સરખાં, ખુંજે પ્રલુના પાય;
 એકરજોડી લુનની ચાંપે, ગુણ ઘણેરો ગાય. થયો. ૩૧૦૩
 વંછીત પુરણ કરી ચુરણ, એછે જગવિભામ;
 ભાવબેરીને શેવા કરતાં, સરસે સધળું કામ. થયો. ૩૧૦૪
 અનેક ગુણવારી છે સ્વામી, કરજ્યો મન વિચાર;
 ચર્ચિકમળની શેવા કરવાં, ચાંપે લુન દરખાર. થયો. ૩૧૦૫
 દાન દ્વાના ભાગ ભળીને, ભાગે પ્રલુની પાસ;
 સોણમાં લુનની શેવા કરતાં, પુર્ણ થશે મન આશ. થયો. ૩૧૦૬.

પદ ૧૮. વણુઝારાની દેશી.

તુમે આદીથર ઉપગારી, આજ અર્જ સુષુંણે હુમારી;
 મુજ વિનતડી અવધારો, આ ભવ હધી પાર ઉતારોરે;
 જુવો પ્રેમ નજરથી ભાળી. આજ. ૧
 હુવો સર્જણ દીનસ તે હુમારો, હેઠ્યો હેદાર સ્વામી તુમારોરે
 તુમ મુરતી લાગે બહુ પ્યારી. આજ. ૨
 પ્રલુ તારણુહાર છો સ્વામી, વળી મોક્ષ વહુનાં ગામીરે;
 છો નિરાળી સુખકારી. આજ. ૩
 પ્રલુ અવિયળ સુખડું આપો, લુન હુઃઅ હુમારા કાપોરે,
 શું જુવોછો લુન વિચારી. આજ. ૪
 સ્વામી અંતરખટની વાત, કહીએ તે કોને તાતરે;
 તુમ વિનાન જવે ગુજરી. આજ. ૫
 સાહેય મારુહેવા લુનદા, અને નાલીરાયા કુળચંદારે;
 રોનદા સો મંગળા નારી. આજ. ૬
 ચક્કી ભર્ત બાહુથળ પુત્ર, હુણ અઠાણું ધર સુતરે;
 તે સર્વેને લીધા તુમે તારી. આજ. ૭

(३५)

કેમ મૈન ખરો સુજ વેળા, નહી કરતાં શીવમુર બેળારે;
સ્થો અવગુણ અમકો ધારી. આજ. ગા. ८

નવ કરેને મારાં તારાં, તુમે કહુવો જક્ત આધારારે;
વળી અનેક ગુણ લંડારી. આજ. ગા. ૯

સું જાજુ તમોને કહીએ, દાન દ્વારા સુખલાલ દાચેરે;
સ્વામી કહીએ વર હજારી. આજ. ગા. ૧૦

પદ ૧૯. રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પ્રભુ વિર લખુછે વિચારી, ભાજ્યા પર્વ પળુશાણ ભારી,
આજ્યા વર્ષમાંહી તે મોટા, દીન આઠ નહી તે છેદારે,
એ ઉત્તમને ઉપગારી. ભાજ્યા. ગા. ૧

જેમ ઓસવ માંહે કહીએ, અમ રીત તે સારુ લહીએરે;
મંત્રમાં નવકાર વારી. ભાજ્યા. ગા. ૨
તારા અદ્વાર મોટા ચાંદ, સુરનર માંહી જેમ દ્યંકરે;
સતીયોમાં સીતા નારી. ભાજ્યા. ગા. ૩

વૃક્ષમાંહી કદ્વપ તરુ સારો, એમ પર્વ પળુશાણ ધારેરે;
સુત્રમાંહી કદ્વપ લવ તારી. ભાજ્યા. ગા. ૪

તે દીવસે રાખી સમતા, છાડા મોહ માયાને મમતારે;
સમતારસ હિસમાં ધારી. ભાજ્યા. ગા. ૫

નો બને તો અઠાઈ કિને, વળી માસ અમણ તે લીજેરે;
સોળ લથથાની ખલીહારી. ભાજ્યા. ગા. ૬

નહીતો ચ્યાર છઠતો લદ્યાએ, અઠમ કરી દુઃખ સહીયેરે;
તે પ્રાણી જુજ અવતારી. ભાજ્યા. ગા. ૭

નાન પુર્વ તણો શાર લાવી, એક કદ્વપસુત્ર અનાવીરે;
ભરધ્યાહુ વિર અનુસારી. ભાજ્યા. ગા. ૮

સોના રૂપાના હુલડા ધરીએ, એ કદ્વપની પુજા કરીએરે;
એ શાંતુ અનોપમ ગારી. ભાજ્યા. ગા. ૯

(३६)

ચુગુરે મુખથી એ સાર, સુણો અખંડ એકવીશ વારદે;
જુદે અષ્ટ લવે શીવ ઘારી. ભાગ્યા. ગા. ૧૦
નીત જાય વાળંગ વળવે, પ્રભુજીની આંગિ રવાવેરે;
કરે ભાગી વાર હળવી. ભાગ્યા. ગા. ૧૧
હેવા અનેક શુષ્ણના આણી, તે પર્ય પળુશાણ જાણીરે;
શેવો દાન દ્યા મનોહારી. ભાગ્યા. ગા. ૧૨

પદ ૨૦. સૈયર દુખ શું દાખલું.

ધર્મ લુટેથર સાંભળો, એક અર્જ હમારી;
પુરણ પ્રતિથી પ્રણમી, લઙુ વાત ગુણરી. ધર્મ. ગા.૦૧
કર્મ કીધા મેં અતીધણ્ણા, હીણુખુદ્ધ હમારી;
રાણ થયો રદીઓ વિશે, ઐભી પરનીજ નારી. ધર્મ ગા.૦૨
કુપટ કરી ધન મેં હંદુ, જોયું કંઈ ન વિચારી;
જુઠી શાખ ધન લાલચે, આપી વારંવારી. ધર્મ. ગા.૦૩
પરનીધામાં પધારો, એસું થઈ હુંશીયારી;
એવા અનેક પ્રકારના; કીધાં કર્મ મેં ભારી. ધર્મ. ગા.૦૪
નાથણ નામ તો તમતણ, નવી લીધું સંભારી;
ક્રાગટ જીન ચમાનીને, ગયો ભવોલન હારી. ધર્મ. ગા.૦૫
કોણક પુન્ય પાશાયથી, આદ્યો તુમ દરખારી;
સુરત હખી જાણીયું, હવ અતી સુખકારી. ધર્મ. ગા.૦૬
જાજું કરમ મુજા, કાપશો, લેશો ભવ દંધી તારી;
તુમ વિના ભીજો નહીં, હવ તારણહારી. ધર્મ. ગા.૦૭
અમા વિષણુ માહાદેવા, ભીજ કૃષ્ણ મોરારી;
પણ સમર્થ નહીં તારલા, જેયા નજરે મેં ધારી. ધર્મ.
મારે કૃપાનીધી માહરા, અમ અર્જ સ્વીકારી;
કર્મ કર્પીને હખાડને, શીવ સુંદરી ઘારી. ધર્મ.

(૩૭)

શાહેય શરષ્ટું તુમ તણું, એક તુજ આંતારી;
ધર્મલુનેથીર પુજતાં, લેશયો પાર ઉતારી. ધર્મ.
શેડ હઠીભાઈની વાડીએ, બેદા પરઉપગારી;
દાનદ્યાના ભાગડો, આવે દર રવીવારી. ધર્મ.

પદ ૨૧. વરસાદ ચઢ્યો એ રાગ.

હુઃઅ હુરો પ્રસુ હુઃઅ હુરો પંદ્રમા જીનથર હુઃઅ હુરો
અષ્ટ કર્માએ હુમકું ઈસાયા, નાથ નીરજાન કરજો નરો.
મેહુર કરી માહારાજ હુમારો;
શાનુને સધગા દુર ખરો. હુઃઅ. ૨॥. ૨
હું અપરાધી છું માહા પાપી;
શીવપુરમાંહે તુજ રહ્યો. હુઃઅ. ૨॥. ૩
લાય સસુદમાં ગોથાં ખાઉં;
તું તા સાહુર શેજ તર્યો. હુઃઅ. ૨॥. ૪
આ ભવ માંહે તરણ તારણ હું;
ધર્મલુનેથર તુંજ ખરો. હુઃઅ. ૨॥. ૫
દાનદ્યા ભાગડને શવામી;
હેત ધરીત સુખીયાં કરો. હુઃઅ. ૨॥. ૬

પદ ૨૨. લાવણી. રાગ.

કોઈ શાખી બ્યાલાવો, નેમ મેરો દીલજાની;
શ્યા અવગુણશી, મુજ છાલી ખાત નવી જાણી;
કોઈ કરો હુમાર કામ, આપું ખાહુ દામ; સ્યામકું લાવે;
મેરી સધળી હુઃઅકી ખાત જાકે સુણાવે;
અને ઘડી એક ના ગમે; કામ ખાહુ દ્રમે નાથ વિજેગે;
પળ એક ચેત નવ પડે વિના સંજોગે;
પ્રશ્ન ધરે તુમપર ધાર તો રાજુલ રાખી;

(३८.)

શ્રયા અવગુજુસે સુજે છાડી ખાત નવી જાણી. ગા. ૧
 ક્રાઈ જાવે નેમકી પાસ, પુરે સુજ આશ ખાત જહુસુખાવે,
 તેને આપું મોતનકી ભાળ, શ્રયામ વેર આવે;
 સાખી કરે એલું કાજ કહું છું આજ માહુદૂં આ વેળા
 હું આપું આપુટ લંડાર શ્રયામ હોય લેળો.
 જાઓ જાઓ સખીયો, જરૂર કદ્યા સુજ માની:
 શ્રયા અવગુજુસે સુજે છાડી ખાત નવી જાણી ગા. ૨
 તવ આવી સખી તે વારકરે ઉચ્ચાર, નેમ તો ચાલ્યા.
 જિરનારની ખાડી વાઢ, મારી તે આલ્યા;
 લેએ શાંજમત્યાં નાથ, સુનીને સાથ, રોશાવનમાંહી;
 કેવળપદ પાંખ્યા નેમ નગીના ત્યાંહી;
 હુંવે રાખ ધીર તું, શાખી કદ્યા સુજ માની;
 તેણું તો છેડયો આ શાંસાર લયા છે જ્ઞાની; ગા. ૩
 રાજેમતી કરે વિચાર નહીં આધાર છેર ખાઈ મરવું.
 મારે પતિ વીનાતો રહ્યું રાત દીન રડવું;
 મેંકીધાઘણા ઉપાય, નાથ નવાય વહેલેશિ થાર્યે;
 ધરી એક વર્દી સમાન, દીન કેમ જાશે;
 મને પડી નહીં કાંઈ સુજ ખની છું દિવાની;
 શ્રયા અવગુજુસે સુજે છાડી ખાત નવી જાણી. ગા. ૪
 ચુલ જાવું સ્યામકી સાથ, સુકાવું હૃથ, શીરપર મેરા;
 શાંજમ લઈને રાળું લવોલન ઝેરા;
 ચાલ જડપથી તો જડીં ધરી ના રહું શાંજમ તો લીધું;
 પ્રલું પૈહુલાં રાજેમતીને શીવપદ દીધું.
 ગાવે દાનદ્યાના ભાળ હુર્બી મન આપ્યી;
 નેમ રાજુલને હુરેરોજ નમો લય પ્રાણી. સ્યા. ગા. ૫

(३८)

.३. ભરતાઙું તેરે દીલપે દીલદાર ખખર લે.
 રાણું ખખર લે; દીનાનાથ ખખર લે.
 દાસ તારા ડુઅતા, માહારાજ ખખર લે. ૧
 મોહુ ભાયાકે ઝંદસે ઝસા પડે હું હુમ;
 તે માંહેથી મુક્તા કર, માહારાજ ખખર લે. ૨
 નાથ નિરંજન તેરા બિના ન જપું હું નામ;
 દીલ હુમેરા તુજપૈ, માહારાજ ખખર લે. ૩
 અખીયાં તેરી કામણુગારી ચ્યા કહુ તે ખાત;
 મોહુ લાંઘો અંખીશાંસે, માહારાજ ખખર લે. ૪
 લવસાગર તરણુકા મે રખતાઙુ ઉમેદ;
 જલદી તારી શામ, એકવાર ખખર લે. ૫
 દાનદ્યાકા બાળ મળી વહે તેરા પાય;
 શાનુ સધળા હુર કરી, માહાવીર ખખર લે. ૬
 આરતી.

જ્ય જ્ય આરતી આહિ જીનંદા;	
નાલિરાયા મારુદેવીકા નંદા.	જ્ય. ૧
પેહેલી આરતી પુજ કીજે;	
નરલવ પામીને લાહોવો લીજે.	જ્ય. ૨
હુસરી આરતી દીન દ્યાગા;	
ધુષેવા મંડપમાં જગ અજીવાગા.	જ્ય. ૩
ત્રીસરી આરતી ત્રિલોકન દેવા;	
સુચિન્તર દ્યંક કરે તુજ સેવા.	જ્ય. ૪
ચોથી આરતી ચઉગતિ ચુરે;	
મન વાંચિત ઝળ આશા પુરે.	જ્ય. ૫
પંચમી આરતી પુષ્ય હું પાયો;	
મુળાચંદ રિષિલ ગુણુ ગાયો.	જ્ય. ૬

(४०)

મંગળીક દીવો.

- દીવારે દીવો મંગળીક દીવો;
આરતી ઉતારણું અહું ચિરસ્થાળો. ૩૧૦. ૧
- શો હુમને ધેર પર્વ દીવાલી;
અંધર ખેડે અમૃતા ભાળી. ૩૧૦. ૨
- નિપળ લણું એને કળ અજ્ઞુવાળી;
ભાવે ભર્તે વિધન નિવારી. ૩૧૦. ૩
- નિપળ લણું એને કીજે કળીકાળે,
આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે. ૩૧૦. ૪
- અમ ધર મંગળીક હુમ ધેર મંગળીક;
મંગળીક ચનુલજ શાગમાં હોળો. ૩૧૦. ૫
- દીવારે દીવો મંગળીક દીવો.
વીનતી.

જૈન બંધુ લાઈ, સર્વ લેળા થઈ
પુરણું પ્રેમ ધરી આજે આવ્યાએં અહી.
સકળ સભાએ ઓછાં આજે કીધો રૂડી પેર
મંગળીક કાજે લુન ગુળું ગાયા થઈ તે લીલા લેહેર
જાન તાનતો મુખ મચાવ્યા હુરાયા આતમ રામ
ભુલ ચુકની માર્દ માગીએ કરી અમે પ્રણામ
મુસ મુશાલી થઈ સંઘને અમો સરવના દાસ
મેહેર કરીને રજ લીલાએ જયા હુમારા વાસ
ઓછાં આજે પુરણું હુવો બોલો જય જયકાર.
દાન દયાના બાળકો સહુ પ્રણમે વારમવાર.

કાયદા પ્રમાણે	૩.---૦---૦---૫	માટે રજ વગર
રજાદર કરાવી છુ	૫---૦---૦---૦	કોઈએ છાપવી
	૩.---૦---૦---૦	તથાદ્વારાનિનાદી.

- वीर्य तंत्रलोकां व्यापत्तिं नीर्य लग्नेत्वा स्वासदामां
या रोक्ती इमनि भयसे ।
- किं धर्मियां दैनेशनी वाक्यारण तिया स्वप्नं
द्वारा ॥ उ. ०६०
- प्रत्याग्निभद्रकुरु ताट ॥ उ. ०३-
- निलभर द्वन्नी कथा ॥ ०. ०११
- सर्वत दृष्टय नी शात्रु केव धर्मियामां उप
ग्रही अचांग ॥ उ. ००६
- हा अमदावाहमां देवशामे याते २१० प्राप्तिवाऽ
द्वसुभार्द नथा लासवां लकुलार्दनि लांधी ।
- माणिक्याहमां चलुत्तरामां लुक्सेत्वर इक्षिर्लार्द
द्वलाक्षार्दनि लांधी ।
- ज्ञायवीमां दारायानामांथी भयसे ।
- प्राप्तेष्व गुह्यं अप्यतुं पत्ते ।
- वीठुं केवुर्गत तार तामनी व्यापत्तिव्याप दीप्तसमां
त्यार अपानी के तेली तिभात अगाहिथी आहुक थ
तार असेथी इत ०-१० ते पाष्ठाष्ठी ० १-१
दीप्तसमां अपावये भाटे के साक्षेप्यामि राज्यवानी भरण
क्षेय तंगच्छ उपर लग्नेत्वा उक्तां लक्षी भोक्त्रपुं एव ।

